

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Cotovici Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Cotovici Dmitri xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.06.2019 - 10.06.2020;

Instanță de apel: 23.07.2020 - 16.11.2020;

Instanță de recurs: 20.01.2021 - 08.06.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 10 iunie 2020, a fost încetat procesul penal în privința lui Cotovici Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.27, 190 alin.(1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală în temeiul art.391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cotovici Dmitri se învinuiește de organul de urmărire penală precum că la 24.05.2018, urmărind scopul obținerii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, a creat pe rețeaua de socializare ”odnoklassniki” un profil fals pe numele Gheorghe Dora Bolocan și prin înșelăciune a încercat să obțină de la cet. Savciuc Maria, prin intermediul cet. Istratii Anghelina bani în sumă de 1500 euro, care conform cursului BNM la acea dată constituia 29 475 lei, însă nu a putut realiza acțiunile infracționale deoarece la momentul primirii plicului Istratii Anghelina, a fost reținută de către colaboratorii IP Ungheni.

Acțiunile lui Cotovici Dmitri, au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.27, 190 alin.(1) Cod penal, și anume, tentativa de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința identității părții căreia urma să-i fie transmise bunurile, care din cauze independente de voința sa nu și-au produs efectul.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cotovici Dmitri să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată a-i adăuga, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 03 ianuarie 2020, a-i stabili inculpatului Cotovici Dmitri, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, a invocat că, acuizarea a prezentat suficiente probe care confirmă vinovăția inculpatului în baza art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal, iar prima instanță eronat a considerat a fi veridice declarațiile inculpatului precum că acesta nu a comis infracțiunea care i se incriminează, deși aceste declarații contravin în totalitate probelor administrate în cadrul cauzei penale și anume declarațiilor martorului Cracan Vadim care a declarat că martorul Istratii Anghelina i-a comunicat că anume Cotovici Dmitri a îndemnat-o să meargă pentru a primi plicul cu 1500 euro de la taxi. Circumstanță probată și prin discuțiile dintre Istratii Anghelina și Cotovici Dmitri pe rețeaua Odnokassniki.ru, prin care se dovedește că aceștia se cunoșteau și erau prieteni. Discuțiile între aceștia sunt reflectate în procesul verbal de ridicare și examinare a obiectului, iar declarațiile inculpatului Cotovici Dmitri precum că nu o cunoaște pe Istratii Anghelina urmează a fi apreciate în mod critic deoarece ele contravin tuturor probelor administrate în cauza penală.

A mai menționat, că circumstanțele enunțate supra privitor la transmiterea banilor în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată au fost confirmate și prin declarațiile martorilor Savciuc Maria și Tăruș Serghei.

A afirmat, că este greșită concluzia primei instanțe privind modificarea învinuirii în instanța de judecată de către procuror conform art.325 alin.(2) Cod de procedură penală, reieșind din modificările survenite prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 în vigoare din 17.08.2018, deoarece fapta infracțională a fost comisă la data de 24.05.2018 și prin urmare au fost aplicate prevederile legale care erau în vigoare la momentul comiterii infracțiunii. Mai mult, prin ordonanța de punere sub învinuire din 11.04.2019, Cotovici Dmitru a fost pus sub o nouă învinuire în baza art.art.27, 190 alin.(1) Codul penal, fiind aplicate prevederile legale în vigoare la moment.

A punctat că în rezultatul cercetării probelor în instanța de judecată nu au fost stabilite circumstanțe noi care să genereze necesitatea modificării învinuirii în instanța de judecată, ori învinuirea înaintată corespunde în totalitate prevederilor legale stabilite de legislația procesual penală, iar alegația primei instanțe privind necesitatea modificării învinuirii în instanța de judecată o consideră eronată.

3.2. Avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cotovici Dmitri să fie achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, instanța a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei, lipsesc elementele infracțiunii incriminate, iar martorii audiați în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată au declarat că nu-l cunosc pe inculpatul Cotovici Dmitri, precum și nici celelalte probe invocate de acuzatorul de stat nu au demonstrat vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul apărării, admis apelul procurorului, casată sentința primei

instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cotovici Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 190 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 03 ianuarie 2020, stabilind inculpatului Cotovici Dmitri, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță eronat a încetat procesul penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală reglementat de art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, or, dispunând încetarea procesului penal, instanța urma să se pronunțe asupra acestor temeuri de încetare. Astfel, indicând asupra legalității rechizitoriului, prima instanță judecând cauza a mai constatat ca învinuirea adusă de acuzatorul de stat a fost dovedită doar *im rem*, nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente în vederea constatării faptei *im personae*. În acest sens, instanța de apel a reținut că dispunând încetarea procesului penal în baza art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, prima instanță eronat a constatat și lipsa dovezilor care demonstrează comiterea acestei fapte de către inculpat.

Din aceste motive, instanța de apel a considerat necesar de a casa sentința și soluționând chestiunea de fapt și de drept, determinând încadrarea acțiunilor inculpatului Cotovici Dmitri, a constatat fapta penală ca fiind dovedită după cum urmează:

Cotovici Dmitri la 24.05.2018, urmărind scopul obținerii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, a creat pe rețeaua de socializare ”odnoklassniki” un profil fals pe numele Gheorghe Dora Bolocan și prin înșelăciune a încercat să obțină de la cet. Savciuc Maria, prin intermediul cet. Istratii Anghelina bani în sumă de 1500 euro, care conform cursului BNM la acea dată constituia 29 475 lei, însă nu a putut realiza acțiunile infracționale deoarece la momentul primirii plicului Istratii Anghelina, a fost reținută de către colaboratorii IP Ungheni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cotovici Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

În pofida faptului că inculpatul Cotovici Dmitri vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a reținut că analizând probele cercetate în ședința instanței de apel întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile martorilor Țăruș Serghei, Cracan Vadim, ordonanță de ridicare din 24.05.2018 și procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 24.05.2018, conform cărora a fost ridicat de la Istratii Anghelina telefonul mobil de model ”OYSTERS (f.d.12-13); ordonanța de ridicare din 24.05.2018 și procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 24.05.2018 (f.d.15-16) prin care a fost ridicat telefonul mobil ”Samsung” de la Cotovici Liudmila, în rezultat s-a constatat că la 24.05.2018, pe acest telefon au fost primite trei apeluri de la numărul xxxx și două fiind ratate, faptul dat fiind confirmat și prin planșa fotografică din 24.05.2018 (f.d.17). Astfel, acțiunile procesuale efectuate și confirmate prin procesele verbale sus enunțate confirmă declarațiile martorilor Cracan Vadim și Țarus Serghei. Conform procesului-verbal de examinare a web site-urilor și extrasul de pe pagina web <http://ok.ru> din 24.05.2018 (f.d.19-40) se constată cu certitudine că persoana cu care comunica Istratii Anghelina și pentru care

urma a primi plicul cu banii estorcați este Dmitri Cotovici.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Cotovici Dmitri în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat ce nu corespund adevărului, care sunt depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, și acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

Astfel, cu referire la argumentele avocatului în numele inculpatului precum că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune, sunt neîntemeiate or latura obiectivă este realizată prin fapta care se materializează prin două acțiuni cu caracter consecutiv, acțiunea principală care constă în tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, iar acțiunea adiacentă se manifestă prin modul tentativei de dobândire a bunurilor, adică prin înșelare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința identității părții căreia urma să îi fie transmise bunurile care din cauze independente de voința sa, nu și-au produs efectul.

La fel, a fost considerată irelevantă invocarea apărării cu privire la faptul că inculpatul urmează a fi achitat dat fiind fapta inculpatului nu întrunește elementele componente ale infracțiunii, or, poziția apărării este una contradictorie deoarece persoana poate fi achitată conform art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, când fapta nu a fost comisă de către inculpat, nefiind posibilă achitarea acestuia și/sau din motiv că fapta infracțională nu conține elementele componenței de infracțiune, conform art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului Cotovici Dmitri, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, și astfel concluzionând că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 190 alin.(1) Cod penal, inculpatului Cotovici Dmitri urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 03 ianuarie 2020, stabilind inculpatului Cotovici Dmitri, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Cotovici Dmitri, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cotovici Dmitri să fie achitat deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului invocă că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, deoarece nu a fost probat scopul cupidității al infracțiunii de escrocherie, astfel că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

Consideră că acțiunile lui Cotovici Dmitri au fost calificate greșit, deoarece probatoriul administrat la cauza penală, nu demonstrează vinovăția lui Cotovici Dmitri, iar

instanța de apel s-a limitat doar la denumirea probelor scrise, dar nu s-a expus ce denotă aceste probe.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, pledând pentru respingerea acestuia, ca fiind inadmisibil.

7. Judecând recursul declarat, pe baza materialelor din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art.424 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept procesual și/sau material.

Art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit menționează că soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate de către recurent, Colegiul penal lărgit constată că, această eroare de drept nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală.

Deși în recursul ordinar declarat de către apărare, se face referire la temeiul pentru casarea deciziei instanței de apel prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în conținut recurentul nu a expus argumente în susținerea acestui temei, de fapt alegațiile acestuia referindu-se la dezacordul cu aprecierea probelor oferite de către instanțele de fond.

Reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanța de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Cotovici Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din

cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Cotovici Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

Nu pot fi admise argumentele apărării prin care se invocă că instanța de apel a pus la baza soluției de condamnare a inculpatului, declarațiile martorilor acuzării, deoarece instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Cotovici Dmitri, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele apărării cu privire la faptul că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță a încetat procesul penal intentat în privința inculpatului Cotovici Dmitri, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal, din motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală

La rândul său, instanța de apel fiind investită cu judecarea apelurilor, a casat sentința primei instanțe, și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cotovici Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 190 alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor declarate, instanța de apel a respectat prevederile art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de recurs atestă că argumentele apărării referitor la lipsa vinovăției inculpatului Cotovici Dmitri în săvârșirea infracțiunii incriminate se focusează pe critica probelor administrate la dosar, însă din textul deciziei recurate se atestă că instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia privind existența în acțiunile inculpatului a tuturor elementelor infracțiunii incriminate, iar soluția acesteia este descrisă la pct. 4.1. al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

Deși art.6 alin. 1 CEDO, obligă instanțele să își motiveze hotărârile, el nu poate fi înțeles în sensul că impune un răspuns amănunțit pentru fiecare argument (*Van de Hurk, împotriva Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994, § 61*).

Nu pot fi admise în sensul admiterii recursului nici argumentele apărării cu referire la neparticiparea interpretului la faza de înaintare a învinuirii, or, verificând alegațiile apărării în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide că acestea sunt declarative, deoarece reieșind din procesul-verbal de audiere în calitate de învinuit din 12 aprilie 2019 (f.d.129, vol. I) învinuitul Cotovici Dmitri în prezența apărătorului a refuzat a face careva declarații și nici nu a invocat necunoașterea limbii de stat.

Totodată, nu a invocat acest motiv, învinuitul nici la momentul aducerii la cunoștință privind finisarea urmăririi penale (f.d.130, vol. I) și nici la prezentarea materialelor dosarului (f.d.131, vol. I).

Cu referire la aceste argumente însă instanța de recurs menționează, că abaterea de la prevederile art.16 Cod de procedură penală, a avut loc nu ca urmare a inacțiunii sau acțiunilor ale organului de urmărire penală ci ca rezultat a refuzului deliberat al învinuitului de a avea un rol activ în procesul penal.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, cu menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Cotovici Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Cotovici Dmitri xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion